

Studentská soutěž způsobila víc než jen viditelné změny

...A frčíme vlakem zpátky skoro přes celou republiku. Po týdnu plném divokých zážitků ze šumavské přírody. Po týdnu stráveném spolu se strážci Národního parku, kteří nás pěšky, na kolech či na vodě prováděli všemožnými zákoutími šumavské i bavorské krajiny... Po týdnu, jenž jsme si spolu s dalšími dvěma týmy opravdu užívali, jako odměnu za projekt loňského roku – Odpad jako surovina... Luxusní ubytování v ekologickém středisku, špičkový program... Tohle jsme ani ve snu nečekali!

Jedeme do Prahy do Národního muzea prezentovat před porotou to, co bylo během uplynulého půl roku největší náplní našeho volného času... Dvanáct týmů z osmdesáti dostalo šanci ukázat, co všechno vytvořily, my jedním z nich... Každý z nás pěti je hodně nervózní, i když samotný postup je pro nás vlastně vítězstvím.

Když každá skupina předvede svou práci, porota slavnostně vyhlašuje: „A druhé místo získává ... Gymnázium Jakuba Škody“, jsme radostí bez sebe!! To je neuvěřitelné!!

Termín odevzdání práce – v našem případě odkaz na www stránky a filmek na DVD – se neúprosně blíží. Poslední týden neděláme nic jiného než dopisujeme, přepisujeme, upravujeme, zkrátka dotahujeme poslední detaily, které doposud chyběly... Sice už jsme spíš vyčerpaní, ale rozhodně nechceme polevit! Takže z posledních sil makáme, co se dá... Máme vůbec šanci postoupit mezi 12 nejlepších do Prahy?

Jsmo zhruba v půlce mezi zahájením a koncem projektu. I když to tak z počátku nevypadalo, vytvořila se mezi námi pěti fajn skupinka, co spolupracuje, jak se dá. Už jsme přišli na to, že vyrazit do „terénu“ a začít něco měnit, přetvářet a pozitivně ovlivňovat okolí, není zase tolik těžké. Tak se snažíme.

Spolužáci už si zvykli, že během přestávek většinou lítáme mezi učitelé a zástupci ředitele, a zařizujeme kdekaké věci – od pomalování krabic na papír do každé třídy, přes soutěž ve sběru hliníku, až po putovní výstavu o odpadech... Zaměstnanci školy zase tuší, že tu začíná „řádit skupinka šilených ekologů“.

V našich domácnostech přichází jedna reforma za druhou (u nás v rodině vzniká vtip: „Víte, co jako první udělá Vendula, když přijde za školy? – Jde ke koši, a začne se rozčilovat: Kdo sem vyhodil ten hliník!“).

Poznáváme spoustu nových věcí nejen o odpadech. Zajímá nás hlavně ekozemědělství, obchodování s rozvojovými zeměmi, využívání hospodářských zvířat a nejen to... Hodně si rozšiřujeme obzory...

Přichází za mnou kamarádka Silva z vedlejší třídy: „Slyšela jsem o jednom ekologickém projektu o odpadech. Nechceš se do toho zapojit?“ ... Jsem nadšená: „Jasně, počítej se mnou!“ ... Vždycky jsem chtěla dělat něco pro životní prostředí, ale chyběl impuls, který by mě „nakopl“. Tohle vypadá jako zajímavá příležitost. „Tak ještě sežeň pár lidí k sobě, a můžeme se do toho dát,“ povídá, „a mrkni na www.odpadjakosurovina.arnika.org...“

...Ani jedna z nás v těch chvílích netuší, jak moc tento krok ovlivní nadcházející půlrok...

(na druhém místě skončila skupina z Gymnázia Jakuba Škody v Přerově, Silva Hašlová, Jan Budka, Vendula Crhanová, Gábina Olivíková, Katka Odstrčilová a Aleš Ruda)

(z prezentace soutěžního týmu ze Střední zdravotnické školy Kolín, Denisa Macková, Petra Chrastinová, Kateřina Šimková, Eliška Dobrá, Petra Kovaříková a Eva Svítlová)

Půlroční aktivity studentů hodnotila v Národním muzeu dvanáctičlenná porota, která určila konečné pořadí dvanácti vybraných družstev a zvolila vítězný tým.

Sedmnáct studentů z Jičína, Přerova a Milevska navštívilo ve dnech 8.–13. října Národní park Šumava. Tento pobyt spolu s předplatným zeměpisného a cestopisného měsíčníku Lidé a Země představoval hlavní cenu určenou pro tři vítězné týmy.

Co si o soutěži myslíme, aneb pár slov na závěr

- i vážné věci jsme mohly řešit s humorem a vtipem, nebyla to nuda
- nemusely jsme se šprtát poučky a definice a přesto jsme se mnohé naučily
- nemusíme si připadat hloupě v konkurenci třeba chytřejších studentů, nejde o vědomosti
- začaly jsme si všimnout věcí, které jsme předtím skoro neviděly
- poznaly jsme víc situací ve městě, kde některé z nás bydlí a některé jen studují, a mohly jsme tedy i porovnávat
- v problematice odpadů jsme rozvířily dosud klidné hladiny ve svém okolí
- učily jsme se komunikovat s úřady, úředníky, institucemi a médii
- zkusily jsme si týmovou práci s rozdělováním a plánováním úkolů, vznikly pracovní vztahy na různých úrovních
- pochopily jsme, že nám nesmí sebrat energii a chuť do práce zjištění, že všechno nepůjde tak ideálně, jak bychom si představovaly a že ještě není všechno bráno tak vážně, jak by si zasluhovalo
- zjistily jsme, že hlavní motivací pro nás není vítězství v soutěži, ale konkrétní výsledek a úspěšnost všech našich aktivit
- úkoly jsme plnily s radostí, s velkým osobním nasazením a se snahou být úspěšné
- úspěšnost = prospěšnost
- radost nám udělalo zjištění, že hodně lidí by chtělo svému životnímu prostředí prospívat nebo mu alespoň neškodit
- pokud jsme získaly „pro věc“ alespoň jednoho človíčka (jako že jsme jich získaly určitě víc), tak to je naším největším vítězstvím v této soutěži
- bavilo nás to, bylo to fajn a snad to něčemu dobrému i prospělo

Během soutěže vzniklo 8 nových webových stránek, 36 prezentací, 12 filmů a bylo zveřejněno 24 článků (v novinách, v rozhlase i televizi). To jsou výstupy, které můžeme spočítat. Mnohem důležitější jsou ale změny, které vidět nejsou. A ačkoliv soutěž již skončila, řada studentů v jejím duchu pracuje dál.